చదువుల గారడీ 2

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఓ తమాషా ఉంది.

అదేమిటంటే ఎప్పుడూ ఏదో ఒక తమాషా జరుగుతూనే వుండడం. హఠాత్తుగా జర్నలిస్ట్‌లను చావగొట్టి వాళ్ళ కెమెరాలు విరగ్గొట్టటం పోలీసులకు ఓ రోజు తమాషా అయితే, పోలీసులను నక్సలైట్స్ కిడ్నాప్ చేసుకెళ్ళటం మరో రోజు తమాషా! ఎంట్రెన్స్ పరీక్షల్లో క్వొశ్చన్ పేపర్లు తెగ లీక్ అవటం ఓ రోజు తమాషా అయితే, ఆన్సర్ పేపర్లకు వేసే మార్కులు తెగ లీక్ అవటం మరో రోజు తమాషా! దేశంలోని నగరాల మేయర్లందరూ రోడ్లు ఊడవటం ఓ రోజు తమాషా అయితే, అసలు రోడ్లనేవే కనిపించకుండా పోవటం నగరంలోని చాలా లొకాలిటీల్లోని మరో తమాషా!

మన రాష్ట్ర ప్రజలు ఈ తమాషాలన్నిటికీ 'ఇమ్యూన్' అయిపోయారనుకుంటే మా కాలనీ వాళ్ళు ఇంకో అడుగు ముందుకెళ్ళి వాటికి 'ఎడిక్ట్' అయిపోయారు.

రోజూ ఏదో ఒక వింతగానీ, ఏదో ఒక తమాషాగానీ జరగకపోతే మా కాలనీలో ఎవరికీ మనశ్శాంతి వుండదు. నిద్ర పట్టదు. తిండి సయించ- అహహ! సారీ! తిండి బాగానే సయిస్తుంది.

ఆ ఎడిక్షన్ తీవ్రత తాలూకూ ప్రథమ విక్టిమ్ మా కాలనీ కమిటీ ఆర్గనైజింగ్ సెక్రటరీ శాయిరామ్ .

ఆదివారం అందరం ఇంకా నిద్రయినా లేవలేదు- ఈలోగా పెద్దగా ఓ కుర్రాడి ఏడుపూ, వాడి వెంట పడి కొంతమంది పెద్దాళ్ళు చావగొట్టటానికి చేస్తున్న ప్రయత్నం మా కంటపడింది. మేమంతా సంగతేమిటో కనుక్కుందామని వెళ్ళేసరికే శాయిరామ్ ఆ కుర్రాడినీ, అతని కుటుంబ పెద్దలనూ వేరుచేసి ఆ కుర్రాడిని కొట్టవద్దని వారికి నచ్చజెప్తున్నాడు.

"ఏం జరిగింది?" ఆవేశంతో ఊగిపోతున్న ఆ కుర్రాడి తండ్రి శంకర్రావ్‌నీ, బాబాయినీ అడిగాము.

"ఇంకేం జరగాలండీ! ఈ గాడిద కొడుకు మేము భయపడినంతపనీ చేశాడు" కసిగా అన్నాడు శంకర్రావ్.

"ఏం చేశాడు? దొంగతనం చేశాడా?" అడిగాడు శాయిరామ్.

శంకర్రావ్ శాయిరామ్ వేపు పిచ్చాడిని చూసినట్లు చూశాడు.

"దొంగతనం చేస్తే మేమెందుకు కొడతామయ్యా! అదేం తప్పు పనా? బోఫోర్స్ కుంభకోణాలూ, నాచారం కుంభకోణాలూ, హెల్మెట్ భాగోతాలూ, రామకృష్ణా స్టూడియో పన్ను మినహాయింపులూ- వీటి ముందు దొంగతనాల్ని ఇంక దొంగతనాలని ఎవడంటాడయ్యా?" కోపం అణచుకుంటూ అన్నాడు.

"పోనీ ఎవరితోనయినా కొట్లాడాడా?" అనుమానంగా అడిగాడు రంగారెడ్డి.

"ఏమిటి? కొట్లాడితే మేము గొడవ చేయటానికి పిచ్చాళ్ళమనుకున్నారా? అసెంబ్లీలో, పార్లమెంట్‌లో కొట్లాటలు, మర్డర్ ప్రయత్నాలూ - వీటి ముందు వీధి కొట్లాటలేముందయ్యా? వీటిల్లో ఏం తప్పుందని?" మరింత రెచ్చిపోతూ అడిగాడు శంకర్రావ్.

"ఒకవేళ ఏ అమ్మాయినయినా మానభంగం లాంటిది చేశాడా?" రహస్యంగా అడిగాడు జనార్థన్.

"ఏయ్! ఏం మాట్లాడుతున్నావయ్యా! మానభంగం చేస్తే నేనెందుకు కొడతాను? మా వాడు ఎమ్మెల్యే అయే రోజొచ్చిందని మురిసిపోతాను! జయలలితను అసెంబ్లీలో మానభంగం చేయడానికి ఎమ్మెల్యేలు ప్రయత్నించినప్పటి నుంచీ అది నేరం కాదని ఋజువయిపోయింది కదా! అలాంటి పనులేం చేసినా నెత్తిన పెట్టుకుని పూజించేవాళ్ళం. కానీ వీడు వాటన్నిటి కంటే దారుణమయిన ఘోరం చేశాడండీ!"

"అంటే-ఏం చేశాడు?"

"టెన్త్ క్లాస్ పాసయ్యాడండీ! ఇదిగో చూడండి మార్క్సులిస్ట్! ఇవాళే వచ్చింది! అసలు వీడిని టెన్త్‌లో చేర్పవద్దే, ఆ దిక్కుమాలిన కంప్యూటర్ మన రాష్ట్రంలో అందరినీ ముందు ఫెయిల్ చేసి, రీవాల్యుయేషన్‌కి అప్లయ్ చేశాక అందరినీ ఫస్ట్‌క్లాస్‌లో పాస్ చేస్తుందే అని మా ఆవిడతో మొత్తుకుంటూనే ఉన్నా! వింటేనా? వినకుండా వాడిని వెధవ గారాంతో టెన్త్‌లో చేర్పించింది! ఈ దౌర్భాగ్యపు వెధవ ఇప్పుడు ఫస్ట్ క్లాస్‌లో పాసయి అఘోరించాడు" మేమంతా శంకర్రావ్ మీదా, ఆ పక్కనే నిలబడి కళ్ళొత్తుకుంటున్న అతని భార్య మీదా జాలి పడ్డాము.

"పోనీలెండి! జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. పాసయిపోయాక ఇప్పుడింక ఎవరు మాత్రం ఏం చేయగలం?" ఓదారుస్తూ అన్నాడు రంగారెడ్డి.

"నేనూ అలాగే అనుకున్నానండీ! ఛస్తే ఛావనీ అని వదిలేద్దామనుకున్నాను. కానీ ఏం జరిగింది? ఇప్పుడు కాలేజీలో చేరతానని కూర్చున్నాడు!"

అందరం ఉలిక్కిపడ్డాం.

"ఏమిటి? కాలేజీలో చేరతానంటున్నాడా? వీడికేం పోయేకాలమొచ్చింది" ఆడవాళ్ళందరూ మెటికలు విరిచారు.

ఆ కుర్రాడి తల్లి కూడా భోరున ఏడ్చేయసాగింది.

"నిన్న రాత్రి నుంచీ ఇదే వరస పిన్నిగారూ- కాలేజీలో చేరతా చేరతా అని ఒకటే గొడవ. ఇంక వీడెలా బతికి బట్టగడతాడు?" ఏడుస్తూనే అందామె.

రంగారెడ్డి ఆ కుర్రాడి దగ్గరకు నడిచాడు.

"ఏదో పాపం తెలీని వయసు! ఈ వయసులో అందరూ ఇలాగే తప్పులు చేస్తుంటారు. మనందరం నచ్చజెప్తే వాడే తెలుసుకుంటాడులెండి- ఏరా రమణా! ఈ రోజుల్లో చదువులేమిట్రా? తప్పు కదంట్రా? మీ వంశం ఎలాంటిది? మీ నాన్నగారు వాళ్ళ పెద్దల మాట వినకుండా చదువుకోబట్టే కదా ఈవాడిలా అడుక్కు తినే పరిస్థితిలో ఊరిబయట పడున్నారు? మేమంతా కూడా మా పెద్దల మాట విని చదువుకునే కదా ఇవాళ ఈ కుక్క బ్రతుకు బ్రతుకుతున్నాము?" అతనికి నచ్చజెప్పబోయాడు ప్రేమగా.

వాడికి ఏడుపొచ్చేసింది.

"నేను చదువుతానంకుల్! నాకేం డబ్బు ఖర్చు చెయ్యనక్కర్లేదు. నాకు అన్ని కాలేజీ ఎంట్రెన్స్‌ల్లోనూ ఫస్ట్‌రాంక్ వచ్చింది. చదువంతా గవర్నమెంట్ స్కాలర్‌షిప్‌తోనే చదివేయగలను-" అన్నాడు ఏడ్చేస్తూ.

యాదగిరి వాడి భుజం మీద చేయి వేశాదు ఆదరంతో.

"ఒరేయ్ రమణా! గవర్నమెంట్ సంగతి నీకెరుక

యర్రంశెట్టి శాయి

1-12-89 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

లేదురా! గిట్లనే స్కాలర్‌షిప్‌లని, స్పెషల్ కోటా సీట్లనీ పోరగాండ్లకు ఆశపెట్టి కాలేజీల సదివేట్లు జేస్తరు. కొసాకు ఈ సదువుకున్నోండ్లేం జేస్తరు? అడుక్కుతినానికి గూడా పనికిరారన్నట్లు! సమజయిందా? ఎంత మందిని సూడటంలేదురా నువ్? మొన్నేగదా మన కాలనీలో ఎమ్మే సదివినోడు కోడిగుడ్లు వాడి తాన కొనమని అందరినీ బతిమలాడిండు! గుర్తులే?''

యాదగిరి మాటలు కూడా వాడిలో ఎలాంటి చలనం కలిగించలేదు.

"నాకేం? నేను కాలేజీలో చేరతా? నాకు చదవాలని ఉంది'' అన్నాడు మళ్ళా మొండిగా.

శంకర్రావ్‌కి కోపం వచ్చింది.

"అరె నీ యవ్వ-మళ్ళీ అదే మాట మాట్లాడతావ్? సదువులేనోళ్ళు ఎంత మంచిగా బతుకుతున్నారో చూసి కూడా బుద్ధి తెచ్చుకోవేరా?'' అంటూ రెండు వేసేసరికి రంగారెడ్డి అతనికి అడ్డు వెళ్ళాడు.

"ఒరే రమణా! మన దేశ చరిత్రంతా ఓసారి చూడరా! 'కింగ్ మేకర్' అని పేరున్న కామరాజ్ నాడార్ ఏం చదివాడ్రా? అతనికి రాయటం, చదవటం రెండూ రావ్ కదురా! అయినా రాజుల జాతకాలు రాశాడు. అవునా? అందాకా ఎందుకు? మన ఎక్స్ చీఫ్ మినిస్టర్ అంజయ్య నీలాగా చదువుకుని వుంటే చీఫ్ మినిస్టర్ అయేవాడా? మన రాష్ట్రాన్ని మిగతా చదూకున్న చీఫ్ మినిస్టర్లకంటే బాగా పరిపాలించగలిగేవాడా? మన కాలనీలో ప్రెసిడెంట్ మెడల్ సంపాదించిన ఇంజనీర్ ఏం చేస్తున్నాడు? వేలిముద్రలు వేసే కంట్రాక్టర్ కింద రోజు కూలీ లెక్కన పని చేస్తున్నాడు'' ఏకధాటిగా స్పీచ్ ఇచ్చాడు.

"అందాకా ఎందుకురా! నువ్ చదివిన స్కూల్స్, కాలేజీలు ఎవరివనుకున్నావ్? ఒకటో క్లాస్ కూడా చదవని సారా కంట్రాక్టర్‌వి! మరి వాడికిందే ఎమ్.ఎ., పిహెచ్‌డీలు, ఎమ్మెస్సీ, బి.ఇడీలూ, ఎమ్‌కామ్‌లూ పనిచేస్తున్నారా లేదా? నువ్ ఎగబడి చూసే సినిమా డైరెక్టర్లూ ప్రొడ్యూసర్లూ ఎంతమంది చదువుకున్నారనీ? మన దేశం మొత్తం మీద ఎమ్మెల్యేలు, ఎంపీలలో అక్షరంముక్క రాని వాళ్ళే ఎక్కువ మంది ఉన్నారన్న విషయం తెలుసా నీకు? వాళ్ళు రకరకాల కమిటీలకు హెడ్స్‌గా పనిచేస్తూ మన దేశ భవిష్యత్తుని నిర్ణయించటం లేదూ?'' తనూ కల్పించుకుంటూ అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"ఆ మాటకొస్తే చాలా పత్రికల ఎడిటర్లూ, కొంతమంది తెలుగు రచయితలకూ ఒక్క లైన్ రాయటం కూడా రాదు- అయినా వాళ్ళను మన తెలుగు ప్రజలు పైకెత్తేసి జేజేలు కొట్టటంలేదూ? బాగా చదూకుని ఉంటే పాపం వాళ్ళగతేమయి ఉండేది?'' అంది రాజేశ్వరి.

ఆ కుర్రాడు ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"మా మాట వినరా బాబూ! గొప్ప గొప్ప వ్యాపారస్తులూ, లక్షాధికారులు, కోటికి పడగలెత్తినవారూ మెజారిటీ ఏబీసీడీలు రానివారేరా! క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ అనే లావుపాటి పుస్తకాలు చదివి సమాజంలోని రుగ్మతలన్నిటినీ అదుపులో పెట్టాల్సిన పోలీసుల్లో నూటికి డెబ్బై మంది చదువురానివారేరా! ఎవరిక్కావాలా చదువు?'' అంది వాళ్ళమ్మ.

"వాటి సంగతలా వుండనీ! నువ్ చదువులేనివాడివయితే మన ప్రభుత్వం నీకు ఎన్ని రకాల రాయితీలిస్తుందో ఒక్కసారి చూడు! జనార్దన్ పూజారి స్కీమ్ ప్రకారం చదువూ సంధ్యా లేకుండా పనీపాటా చేయని వాళ్ళందరికీ ప్రతి సంవత్సరం అయిదు వేలు ఉచిత లోన్ దొరుకుతుంది. ప్రతి బాంక్‌లోనూ రకరకాల మారుపేర్లతో ఎన్నో వందలసార్లు లోన్లు తీసుకుని ఎగ్గొట్టవచ్చు! నీలాంటి వాళ్ళందరికీ గవర్నమెంట్ స్థలాలు ఆక్రమించుకునే హక్కు మన ప్రభుత్వం ఇస్తుంది. అంటే అలాంటి స్థలాలు సంవత్సరానికి ఒకటి ఆక్రమించుకుని పట్టా దొరగ్గానే అమ్మేసుకుని డబ్బు చేసుకోవచ్చు. ఇది కాక బలహీనవర్గం అని చెప్పి సంవత్సరానికో ఇల్లు కూడా ప్రభుత్వం నీకిస్తుంది. అదీ అమ్మేసుకోవచ్చు. ఇదీ గాక నీ ఓటుని అన్ని రకాల ఎలక్షన్లకూ కలిపి అయిదేళ్ళకు టోకున ఏ పదివేలకో ఏదో ఒక పార్టీకి అమ్మేసుకోవచ్చు'' చెప్పాడు రంగారెడ్డి.

"ఇప్పుడు నెహ్రూ రోజ్‌గార్ యోజన స్కీమ్‌లో ఇంకెంత డబ్బు ముడుతుందో తెలీదు. ఎలక్షన్లలోగానే ఎన్టీఆర్ రోజ్‌గార్ యోజన స్కీమ్ ఒకటి ప్రవేశపెడితే ఇంక నీకు డబ్బుకేం కొదవ చెప్పు!'' వచ్చిచెప్పసాగాడు గోపాల్రావ్.

"గ్రీన్ కార్డ్ హోల్డర్‌వయితే నీకెన్ని సౌకర్యాలుంటాయో తెలుసా? నిజామ్స్ హాస్పిటల్, అపోలో హాస్పిటల్ లాంటి అతి ఖరీదయిన ఆస్పత్రులలో ఉచితంగా వైద్యం, కిలో రెండ్రూపాయల బియ్యం, అతి చౌకలో బట్టలు - ఇంతకంటే ఇంకేం కావాల్రా నీకు?'' అన్నాడు రంగారెడ్డి.

వాడిలో సంచలనం కలిగింది.

"మీరు చెప్పింది నిజమేననుకో'' అన్నాడు నెమ్మదిగా.

అందరికీ ఒక్కసారిగా నెత్తిమీద బరువు దింపినంత సంబరమయింది.

శంకర్రావ్ కొడుకుని కౌగలించుకున్నాడు.

"ఎంత మంచివాడివిరా నువ్! ఎంత త్వరగా అర్థం చేసుకున్నావ్?'' అన్నాడు ఆనందబాష్పాలు రాలుస్తూ.

"కానీ నాకు పెద్ద పదవుల్లోకెళ్ళే ఛాన్స్ పోతుంది కదా అంకుల్?'' రంగారెడ్డినడిగాడు వాడు.

"ఏ పదవులు కావాలనుకుంటున్నావ్ నువ్వు?''

"ఐ.ఎ.ఎస్., ఐ.పి.ఎస్., ఐ.ఆర్.ఎస్. లాంటివి.''

అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు.

"పిచ్చివాడా! ఆ పదవులన్నిటికన్నా పై పదవిని చాలా తేలిగ్గా ఎలాంటి చదువూ లేకుండా సంపాదించవచ్చురా!'' అన్నాడు రంగారెడ్డి.

"ఎలా?''

"ఎలాగేముంది? పాదాభివందనం చేస్తే చాలు! నాలుగయిదేళ్ళు అలా శ్రమపడ్డావంటే మంత్రి పదవి తప్పదు - న్యూస్ పేపర్లలో ఆ ఫోటోలు చూడలే నువ్వు?''

రమణ మొఖంలో చిరునవ్వు కనిపించింది.

"అయితే సరే! నేను కాలేజీలో చేరను డాడీ!'' అన్నాడు నిర్ణయించుకున్నట్టు.

శంకరయ్య, అతని భార్య రమణను ఆనందంగా ఇంటికి తీసుకెళ్ళిపోయారు.

మేమంతా కూడా తేలికయిన హృదయాలతో ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళం బయల్దేరాం! ●

వచ్చేవారం

'ఇంథ్రూస్ ఆర్ కమింగ్'